

Rasterećenje obveznih pokazatelja da, ali ukidanje održivosti ne

Namjera ukidanja obveznih standarda održivosti i potpuno napuštanje smjera koji je zacrtan Europskim zelenim planom opasan su pokušaj povratka na neodrživu staru praksu koji neće ugroziti samo samodostatnost EU-a nego i našu budućnost. Zato im se moramo suprotstaviti

O d početka godine traje rasprava o paketu mjera Omnibus I, kojemu je cilj rasterećenje regulative o obveznom izvještavanju o održivosti. Oni koji prate raspravu, steći će dojam da je stajalište poslovne zajednice u Europi o tome treba li odustati od uvođenja obveznog procesa izvještavanja podijeljeno. Barem nas tako uvjeravaju pregovarači, lobisti i političari nekih stranaka.

Nedavno objavljeno istraživanje organizacije We are Europe u kojem je sudjelovalo više od tisuću kompanija, obveznika izvještavanja iz 26 zemalja članica Europske unije, pokazalo je upravo suprotno: većina podupire regulativu za održivost te, ako se i zauzima za određeno rasterećenje, ne želi njezino ukidanje. Sličan dojam ostavljaju objave većine poslovnih organizacija diljem Europe: rasterećenje obveznih pokazatelja da, ali ukidanje održivosti ne.

Održivost nema alternativu

Točno je da je Akcijski plan za održivo financiranje donio dodatna administrativna opterećenja i da je njegova primjena stvorila dodatne troškove. Protivnici tvrde kako se investicijski potencijal za održivost troši na izradu izvještaja koji nemaju svrhu. No regulativa ima sasvim drugi cilj. Namjera je potaknuti kompanije na izradu strategije održivosti, prilagodbu poslovnih modela održivoj praksi, razmatranje mogućnosti prelaska na održivo, kružno, obnovljivo te na stvaranje vrijednosti uz manju potrošnju primarnih resursa i energije.

Dio obveznika, odnosno najveće kompanije, već je ove godine objavio prve izvještaje. Kompanije koje su trebale postati obveznice drugoga i trećega vala već su uspostavile sustave, oformile timove, angžirale stručnjake te uložile vrijeme i novac u izradu dubinske analize utjecaja na održivost i dvostruke značajnosti. Te iscrpne analize uvjet su za razumijevanje te praćenje i izvještavanje o velikim utjecajima, ali, što je još važnije, prilagodbu poslovnih modela i modela upravljanja. Procesi su već započeti, novac je potrošen, a kompanije su prepoznale prednosti prikupljanja informacija o širem kontekstu svog poslovanja. Ono otvara mogućnost upravljanja rizicima koji proizlaze iz ovisnosti o

piše **MIRJANA MATEŠIĆ**
mirjana.matesic@hrpsor.hr

Omnibus znači odustajanje od Akcijskog plana za održivo financiranje i samoga Europskoga zelenog plana. Podizanjem kriterija obveze izvještavanja na kompanije veće od tisuću, a posebno na veće od tri tisuće zaposlenika, kako je u svom amandmanu ovih dana predložio Ekonomski savjet Europskoga parlamenta, potpuno se gubi smisao te regulative

dobavnim lancima koji zbog klimatskih i drugih promjena u okolišu postaju sve nesigurnijima. Prelazak na poslovne modele koji su održivi i koji prilagođavaju kompanije novim uvjetima poslovanja otvaraju prilike za sigurniji razvojni put. Održivost nema alternativu, ukidanje regulative to neće promijeniti. Odustajanje od obveznog izvještavanja neće ukloniti rizike i prijetnje klimatskih promjena, nedostatnih resursa i skupe energije. Ignoriranje rizika neodrživog poslovanja put je prema kratko-ročnom uspjehu.

Golema šteta

Prihvatanje prijedloga Omnibus znači potpuno odustajanje od provedbe sedamnaest UN-ovih ciljeva održivog razvoja na koje se Europska unija obvezala (točnije, cilja 12.6 – uključivanja informacija o održivosti u izvještaje kompanija). Štoviše, Omnibus znači odustajanje od Akcijskog plana za održivo financiranje te samoga Europskoga zelenog plana. Podizanjem kriterija obveze izvještavanja na kompanije veće od tisuću, a posebno na veće od tri tisuće zaposlenika, kako je u svom amandmanu ovih dana predložio Ekonomski savjet Europskoga parlamenta, potpuno se gubi smisao te regulative. Gospodarstvo u Europi, ali i u Hrvatskoj, uvelike se protivi tako dubokim rezovima u sustavu s kojim se već znatno uskladio. Pozdravlja smanjenje broja obveznih podataka koje izvještaj treba sadržavati, kao i ukidanje razumne provjere izvještaja, ali ne i ograničenje broja podataka koje kompanije smiju zatražiti od dobavljača jer takvo ograničenje sprječava mogućnost razvoja održivih dobavljačkih lanaca, a i provedbu niza drugih direktiva i uredbi Europske unije koje nisu obuhvaćene Omnibusom (kao što su EUDR i EUFLD), stoga njihova provedba i dalje ostaje obvezna.

Trenutačni kaos u regulativi koja uređuje korporativnu održivost već sada nanosi golemu štetu procesima koji su već započeli i koji obećavaju. Namjera ukidanja obveznih standarda održivosti i potpuno napuštanje smjera koji je zacrtan Europskim zelenim planom opasan su pokušaj povratka na neodrživu staru praksu koji neće samo ugroziti samodostatnost EU-a nego i našu budućnost. Zato im se moramo suprotstaviti. ■